

21.838

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

4. mai számban:

Az álmosdi Tánicses kifogott az időjárásról: gyorsan halad a szállítás-vetés (3. old.) — Vasárnap tavaszbúza cserénapot tartanak a megyében (3. old.) — S. Tóth Sándor pártseportbizalmi (3. old.)
Kecézán Mihály bánata (4. old.)

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM

ARA: 50 FILLER

SZOMBAT, 1953 FEBRUAR 28

Azt várjuk szakszervezeteinktől, hogy még következetesebben és eredményesebben mozgósítsák a dolgozókat a termelési tervek teljesítésére és túlteljesítésére!

Megkezdődött a magyar szakszervezetek XVIII. kongresszusa

Pénteken délelőtt megkezdődött a magyar szakszervezetek XVIII. kongresszusa. A kongresszuson több mint 600 küldött vesz részt.
A kongresszust Harustyak József, a SZOT elnöke, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja nyitotta meg. Ezután megválasztották a kongresszus elnökségét. Diszelnökül hatalmas lelkesedéssel népünk szeretett vezérének, Rákosi Mátyás elvtársat választották meg. A küldöttek helyükről felállva, percekig át ünnepelték népünk hősi tanítóját.
A kongresszus a továbbiakban napirendi javaslatot fogadott el, majd Kristóf István, a SZOT főtitkára, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja tartotta meg beszámolóját a magyar szakszervezetek XVII.

kongresszusa óta végzett munkájáról és további feladatáról.
A szünet utáni ülésen részt vett dolgozó népünk szeretett vezetője, Rákosi Mátyás, a Magyar Dolgozók Pártja főtitkára, a minisztertanács elnöke, valamint Gerő Ernő, a minisztertanács elnökhelyettese. A kongresszus résztvevői hatalmas lelkesedéssel fogadták dolgozó népünk bölcs vezérének, az elnöklő Harustyak József a kongresszus nevében köszöntötte az elnökségben helyet foglaló Rákosi Mátyás és Gerő Ernő elvtársakat, s a kongresszus résztvevőitől hosszasan ünnepelték a magyar nép szeretett vezetőjét.
Harustyak József ezután bejelentette, hogy Gerő Ernő elvtárs kívánja üdvözölni a kongresszust. Gerő elvtárs beszédében a következőket mondta:

Hatalmas eredményeinkben, iparunk, közlekedésünk, népgazdaságunk gyorsított fejlődésében, összes sikereinkben kétségtelenül része van szakszervezeti mozgalmunknak, szakszervezeteink munkájának is!
A magyar szakszervezetek annyiban és olyan mértékben voltak képesek hozzájárulni hazánk felemelkedéséhez, eredményeinkhez, amennyiben és amilyen mértékben híven és következetesen valósították meg a Magyar Dolgozók Pártjának politikai irányvonalát! Amilyen mértékben erősítették kapcsolataikat a dolgozó tömegekkel, küzdöttek a termelési erők teljesítéséért, védtek a dolgozók jogos érdekeit, ápolták és terjesztették a proletár internacionális és a hazafiság szent eszméit, elnyújtották a dolgozóknak a szeretetet a Szovjetunió iránt, küzdöttek a béke frontján az imperialista háborús gyújtogatók ellen!

Az eddig elért eredmények azonban semmiképpen sem vezethetnek bennünket arra a téves következtetésre, hogy szakszervezeti mozgalmunkban, szakszervezeteink munkájában nem volna még igen komoly hiányosságok. Dolgozó népünk, munkásosztályunk, pártunk sokkal többet vár szakszervezeteinktől, mint amennyit eddig tettek. Azt várjuk szakszervezeteinktől, hogy még következetesebben és eredményesebben mozgósítsák a dolgozókat a termelési tervek teljesítésére és túlteljesítésére! Hogy az eddignél jobban, eredményesebben szervezzék a szocialista munkaversenyt, a Sztálinov-mozgalmat! Hogy még következetesebben küzdjenek a munkafegyelem megszüntetéséért! Hogy valóban a szocializmus, a kommunizmus iskolái legyenek! Hogy szívós munkával megszervezzék a még szervezetlen munkásokat és alkalmazottakat! Hogy állandóan segítsenek emelni a dolgozók szakmai tudását és általános kultúráját! Hogy alhatatos küzdelmet folytatassanak a dolgozók jogos érdekeiért, a kollektív szerződés megtartásáért! Hogy éberen őrködjenek a munkásosztály sorainak egysége felett, vegyenek észre, leplezzenek le, tegyenek ártalmatlanná minden ellenséges

béhatolást a munkásosztály sorába s kerülhetetlen erőlyel és szívóssággal küzdjenek a szocializmus, a klerikalizmus, a cionizmus, a kozmopolitizmus és minden más ellenséges ideológiai és politikai befolyás ellen a szakszervezetekben, s a munkásosztályban! Hogy szilárd, mindenre elszánt harcosaj legyenek a világot átfogó békétábornak, melynek élén a hatalmas Szovjetunió halad s melyet nagy tanítónk, Sztálin elvtárs irányít és vezér!
Szakszervezeteinknek mindezeket az évi népgazdasági terv maradéktalan megvalósításáért és túlteljesítéséért kell mozgósítaniuk a dolgozókat. Minden el kell követniük, hogy április 1-re, hazánk felszabadításának évfordulójára, népünk és országunk legnagyobb ünnepére, fel számoljunk a lemaradást, amely ez év elején a termelésben több területen mutatkozik. Szakszervezeteinknek és szakszervezeti vezetőinknek szem előtt kell tartaniuk és munkájukban figyelniük kell venniük, hogy évi népgazdasági tervünk teljesítése öt alapvető feltétel biztosításán múljik:

Gerő Ernő elvtárs beszéde

Tisztelt Kongresszus! Elvtársak! A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége nevében harcos kommunista üdvözléssel köszöntöm a magyar szakszervezetek XVIII. kongresszusát, s a szakszervezetek kongresszusa útján a magyar szervezett dolgozók több mint másfélmillió hadseregét!
Elvtársak! Népgazdaságunk, hazánk ipara és mezőgazdasága, országunk közlekedése, szociális és kulturális intézményeink hatalmas fejlődésen mentek keresztül azóta, amióta szabad ország lettünk, amióta — a nagy Sztálin parancsát megvalósítva — a dicsőséges Szovjet Hadsereg levele népünk kezéről a fasiszta reakció bilincsét. Az elmúlt évben, 1952-ben hazánk egész ipari termelésének értéke 253 százaléka volt az 1938. éviné, gyár- és iparunk pedig háromszor annyit termelt, mint a második világháború előtt. 1952-ben kerekén kétszer volt nagyobb iparunk termelésének értéke, mint 1949-ben, a sikeresen megvalósított hátréves terv utolsó esztendőjében. Ezek szerint iparunk termelése rövid három esztendő leforgása alatt megduplázódott.
Szédülétes iramú fejlődés ez, melyhez fogható nemcsak Magyarországon nem ismert egész történelme folyamán, de nem ismert, nem ismerhetett semmiféle tőkés ország gazdasága sem.
Ez a rendkívül gyors fejlődés — ipari termelésünk értékének megduplázódása három év leforgása alatt — mindennél kézzelfoghatóbban bizonyítja a szocializmus építő népi demokráciás rendünk fölényét, a tőkés gazdasági rend felett.
Bizonyítja, milyen grandiózus teljesítményekre képes egy szabad ország népe, amelyet forradalmi pártja Marx-Engels-Lenin-Sztálin útján, vezet, s amely ország a kommunizmus diadalmasan építő Szovjetunió önzetlen baráti segítségére támaszkodik és a Szovjetunióval, valamint a népi demokrátiás országokkal való tervszerű együttműködés és kölcsönös segítség politikáját valószínűsíti meg!
Fényes bizonyítéka ez a szédü-

letes iramú fejlődés a Szovjetunió által a népi demokráciák nyújtott gazdasági-műszaki segítség rendkívül hathatós garánció szótól szétlenni a téglák igazán: ... egyetlen kapitalista ország sem tudna a népi demokrátiás országokhoz olyan igazi és magas színvonalú műszaki segítséget nyújtani — mondja Sztálin elvtárs — amelyet a Szovjetunió nyújt nekik. Nemcsak arról van szó, hogy ez a segítség a lehető legelőcsöb és legegyszerűbben megvalósul, hanem arról van szó, hogy ennek az együttműködésnek alapja a kölcsönös segítség és a közös gazdasági fellendülés elérésének őszinte vágya. Az eredmény az, hogy ezekben az országokban az ipar igen gyors ütemben fejlődik. A mi országunk fényesen bizonyítja ennek a tételnek az igazságát.
Az ipar gyorsított fejlődése együtt járt az iparban foglalkoztatottak számának nagymértékű emelkedésével. Iparunkban 1952-ben 36 százalékkal többen voltak foglalkoztatva, mint 1938-ban. Ez évben az iparban foglalkoztatottak száma jelentősen tovább fog emelkedni, s el fogja érni az egymillió főt. A munkások és alkalmazottak száma egész népgazdaságunkban 1938-hoz képest kerekén 40 százalékkal növekedett s ennél sokkal-sokkal nagyobb mértékben nőtt a foglalkoztatott értelmiségi dolgozók száma.
Ez évben az összes munkások és alkalmazottak száma népgazdaságunkban elérte a kétfélmillió 400.000 főt. Hatalmas szám ez a 9 és fél millió lakosú Magyarországon. Magyarországon nem mezőgazdasági ország, nem elmaradott ország többé, hanem ipari ország.
Elvtársak! Még alig három-négy esztendő telt el csak azóta, hogy hazánkban végleg megszűnt a munkanélküliség, melyről oly sokat szenvedtek a régi nagytőkés-nagybirtokos Magyarországon dolgozó tömegek. De ez alatt a 3-4 esztendő alatt olyan hatalmasat léptünk előre, annyira megszoktuk, hogy népi demokrátiás országunkban nin-

telés iramú fejlődés a Szovjetunió által a népi demokráciák nyújtott gazdasági-műszaki segítség rendkívül hathatós garánció szótól szétlenni a téglák igazán: ... egyetlen kapitalista ország sem tudna a népi demokrátiás országokhoz olyan igazi és magas színvonalú műszaki segítséget nyújtani — mondja Sztálin elvtárs — amelyet a Szovjetunió nyújt nekik. Nemcsak arról van szó, hogy ez a segítség a lehető legelőcsöb és legegyszerűbben megvalósul, hanem arról van szó, hogy ennek az együttműködésnek alapja a kölcsönös segítség és a közös gazdasági fellendülés elérésének őszinte vágya. Az eredmény az, hogy ezekben az országokban az ipar igen gyors ütemben fejlődik. A mi országunk fényesen bizonyítja ennek a tételnek az igazságát.
Az ipar gyorsított fejlődése együtt járt az iparban foglalkoztatottak számának nagymértékű emelkedésével. Iparunkban 1952-ben 36 százalékkal többen voltak foglalkoztatva, mint 1938-ban. Ez évben az iparban foglalkoztatottak száma jelentősen tovább fog emelkedni, s el fogja érni az egymillió főt. A munkások és alkalmazottak száma egész népgazdaságunkban 1938-hoz képest kerekén 40 százalékkal növekedett s ennél sokkal-sokkal nagyobb mértékben nőtt a foglalkoztatott értelmiségi dolgozók száma.
Ez évben az összes munkások és alkalmazottak száma népgazdaságunkban elérte a kétfélmillió 400.000 főt. Hatalmas szám ez a 9 és fél millió lakosú Magyarországon. Magyarországon nem mezőgazdasági ország, nem elmaradott ország többé, hanem ipari ország.
Elvtársak! Még alig három-négy esztendő telt el csak azóta, hogy hazánkban végleg megszűnt a munkanélküliség, melyről oly sokat szenvedtek a régi nagytőkés-nagybirtokos Magyarországon dolgozó tömegek. De ez alatt a 3-4 esztendő alatt olyan hatalmasat léptünk előre, annyira megszoktuk, hogy népi demokrátiás országunkban nin-

telés iramú fejlődés a Szovjetunió által a népi demokráciák nyújtott gazdasági-műszaki segítség rendkívül hathatós garánció szótól szétlenni a téglák igazán: ... egyetlen kapitalista ország sem tudna a népi demokrátiás országokhoz olyan igazi és magas színvonalú műszaki segítséget nyújtani — mondja Sztálin elvtárs — amelyet a Szovjetunió nyújt nekik. Nemcsak arról van szó, hogy ez a segítség a lehető legelőcsöb és legegyszerűbben megvalósul, hanem arról van szó, hogy ennek az együttműködésnek alapja a kölcsönös segítség és a közös gazdasági fellendülés elérésének őszinte vágya. Az eredmény az, hogy ezekben az országokban az ipar igen gyors ütemben fejlődik. A mi országunk fényesen bizonyítja ennek a tételnek az igazságát.
Az ipar gyorsított fejlődése együtt járt az iparban foglalkoztatottak számának nagymértékű emelkedésével. Iparunkban 1952-ben 36 százalékkal többen voltak foglalkoztatva, mint 1938-ban. Ez évben az iparban foglalkoztatottak száma jelentősen tovább fog emelkedni, s el fogja érni az egymillió főt. A munkások és alkalmazottak száma egész népgazdaságunkban 1938-hoz képest kerekén 40 százalékkal növekedett s ennél sokkal-sokkal nagyobb mértékben nőtt a foglalkoztatott értelmiségi dolgozók száma.
Ez évben az összes munkások és alkalmazottak száma népgazdaságunkban elérte a kétfélmillió 400.000 főt. Hatalmas szám ez a 9 és fél millió lakosú Magyarországon. Magyarországon nem mezőgazdasági ország, nem elmaradott ország többé, hanem ipari ország.
Elvtársak! Még alig három-négy esztendő telt el csak azóta, hogy hazánkban végleg megszűnt a munkanélküliség, melyről oly sokat szenvedtek a régi nagytőkés-nagybirtokos Magyarországon dolgozó tömegek. De ez alatt a 3-4 esztendő alatt olyan hatalmasat léptünk előre, annyira megszoktuk, hogy népi demokrátiás országunkban nin-

telés iramú fejlődés a Szovjetunió által a népi demokráciák nyújtott gazdasági-műszaki segítség rendkívül hathatós garánció szótól szétlenni a téglák igazán: ... egyetlen kapitalista ország sem tudna a népi demokrátiás országokhoz olyan igazi és magas színvonalú műszaki segítséget nyújtani — mondja Sztálin elvtárs — amelyet a Szovjetunió nyújt nekik. Nemcsak arról van szó, hogy ez a segítség a lehető legelőcsöb és legegyszerűbben megvalósul, hanem arról van szó, hogy ennek az együttműködésnek alapja a kölcsönös segítség és a közös gazdasági fellendülés elérésének őszinte vágya. Az eredmény az, hogy ezekben az országokban az ipar igen gyors ütemben fejlődik. A mi országunk fényesen bizonyítja ennek a tételnek az igazságát.
Az ipar gyorsított fejlődése együtt járt az iparban foglalkoztatottak számának nagymértékű emelkedésével. Iparunkban 1952-ben 36 százalékkal többen voltak foglalkoztatva, mint 1938-ban. Ez évben az iparban foglalkoztatottak száma jelentősen tovább fog emelkedni, s el fogja érni az egymillió főt. A munkások és alkalmazottak száma egész népgazdaságunkban 1938-hoz képest kerekén 40 százalékkal növekedett s ennél sokkal-sokkal nagyobb mértékben nőtt a foglalkoztatott értelmiségi dolgozók száma.
Ez évben az összes munkások és alkalmazottak száma népgazdaságunkban elérte a kétfélmillió 400.000 főt. Hatalmas szám ez a 9 és fél millió lakosú Magyarországon. Magyarországon nem mezőgazdasági ország, nem elmaradott ország többé, hanem ipari ország.
Elvtársak! Még alig három-négy esztendő telt el csak azóta, hogy hazánkban végleg megszűnt a munkanélküliség, melyről oly sokat szenvedtek a régi nagytőkés-nagybirtokos Magyarországon dolgozó tömegek. De ez alatt a 3-4 esztendő alatt olyan hatalmasat léptünk előre, annyira megszoktuk, hogy népi demokrátiás országunkban nin-

tsége
Ebből
vezetnek
szer font-
Vöröskö-
ld Társa-
ga 12 ezer
vjet Nők
pedig 8
ó odata-
unio tár-
segítségé-
„Times”
fogtelko-
ek felbe-
k mind-
tel... Ho-
litt az az
szén nem
dnék az-
vjet en-
on ba-
ZAGBAN
lissam itl
lpont les-
szám-
munka-
nk ma-
khatnak a
s a nők?
t az ő ré-
kai har-
nem len-
egyszerű-
nk.
éve ismét
z eddig 12
ot súlyos
hogy a
nylen ke-
sz az éne-
sére és az
t
y
la lett. Ma,
13 pont,
(Szovjetunió)
z ó ódik né-
t a magyar
spasszki 12-
beleszámlált
za lett.
nagyobb sze-
nyeremény-
díjat német
mény-
Nyerhet!
tija Hajdu-
gának lapja
tő:
DET
LA
szky u 3.
43.40.
szelvé-
reg. útja 16.
es kélet per-
adó. Szálln.
lévő reklám-
nora eladó

(Folytatás a 2-ik oldalon)

Az álmósi Tánicsics kifogott az időjárásról: gyorsan halad a szántás-vetés

Az álmósi Tánicsics földjein nagy a nyüzsgés. A 40 holdas szőlőben fiatalok kapaja villog a tavaszias verőfényben. Nótájuk melegségre az ostorok pattogásánál, szekerek nyikongásánál: hordják a trágyát kifelé, hogy növekedjenek földjeik ápréjéig.

A szövetkezet egyik tanyáján közelében a friss szántás szépen a Tánicsics elnöke, Révész Ferenc elvtárs áll és a jó gazda gondosságával nézi, vizsgálja a szántást. Ráduly Péter traktoros áll mellette.

— Jó ez a szántás — mondja a traktoros — nem azért mondom, mert én szánom, de ebben már az ellenség sem találhat hibát. Jó így lesz itt a magnak!

— Hát, jó munka — hagyja rá az elnök — így is csinálod, mert magadnak csinálod, te is szövetkezesi tag vagy. Jó munka: több termés, abból pedig te is osztol!

A tanya mellett három traktor áll a déli napfényben. Tiszták, ápoltak, min ha most kerültek volna ki a téli gépjávitásból és bele se szagoltak volna a barázdába.

— A munka után mi gondosan ápoljuk a gépeket, olajat, zsírozót adunk a forgórészekhez. A gép holnap is kell. Aki a gépet csak nyúzza, az nem is tud jól dolgozni, mert elakad keze alatt a gép — magyarázza a könyökéig olajos Gombos Gábor, a szövetkezet másik traktorosa.

A szántásban már vetőgép áll.

Öt holdon hamarosan földbe kerül a mák.

— Idáig már eljutottunk, beindult a vetés — mondja huncut mosolygással Révész elvtárs. Látszott az arcán, hogy valamit takargat azzal a mosolygással. Megkérdeztük:

— Mi mosolyogni való van azon, hogy beindult a vetés?

— Hát csak az — vágja rá — hogy kifogtunk az időjárásról. Sok gondot okozt nekem a tavaszi munka idejében való civézés. Süngtetem a nagylélei gépállomást: küldje már a gépe. Megjötték a gépek, de a munka nem haladt sehogyan, mert a nedves talajon úgy ásta magát be a traktor, mint a sündiszó. Eveti a mérget. Éjszaka sem tudtam aludni, gyötörtém azon, hogy rohannak a napok és kimaradunk a korai szántásból-vetésből. Minden nap veszteséget jelen, a késői vetéssel kevesebb kerül a szákba. Nem lehet várni a jó szerencsére, hogy majd a szárító szelek alkalmassá teszik a talajt. En szeretem a földet, a föld pedig elvárja, hogy idejében adjuk meg neki a jó munkát, hogy gazdag (terméssel) hálálhassa meg. Töprengtem és rájöttem, hogyan lehet segíteni. Fordítsuk meg a sorrendet, ne nappal dolgozzunk, hanem éjszaka. Éjszaka kopogóra fagy a talaj és ha megbírja a traktor, akkor legyőztük a nappali olvadást, szántunk a fagy segítségével. Megbeszéltem a traktorosokkal,

előtte volt ellenvetés: ha nappal a sár fogja a gépet, éjszaka a fagy nem engedi be az ekevasat. Megpróbáltuk és behoztunk, hogy a föld megbírja a traktort. A kemény réteget könnyedén törtük át és úgy vágta az eke az alól lévő puha földet, mint a vaját. Így fogtunk ki az időjárásról. Ahogy este későn a fagy összerámja a föld háát, már indulnak is a traktorok és csak a napfény téri ki le őket a kormánykerék mellől.

— A faluban a hét elején még nem mozdult senki. Nem szántottak, amikor mi arról beszéltünk, hogy felszántjuk a fekete földet, mosolyogtak úgy gondolják: mi vagyunk a sárkeverők. Most már látják, mi vagyunk a haladók, ők a lemaradók — teszi a szót az elnök szavai után Gombos Gábor.

Az álmósi Tánicsics így mutatja a példát a szántásiaknak a tanyáknak, akik állnak a tábla szélén és fejüket vakargatva csak tépelődnek: mikor is lehetne már szántani?

Az álmósi határban minden éjszaka, közel a faluhoz — dübörög a három traktor. Fényoszlopok gyözelmesen világítanak a falu felé. Hirdetik a mindent legyőző emberi akaratnak, a kollektív munkának diadalát. A Tánicsics nem engedi, hogy jégszerű legyen a természet kezében, legyűri a nehézségeit. Korán szánt és vet, hogy több természettel emelje a termés jóvedelmét és jó munkája nyomán nagyobb kenyereket rajjon az ország asztalára.

Vasárnap tavaszbuza cserenapot tartanak a megyében

A vetési határidő közeledik, így kezni kell nagyon, hogy minél hamarabb átvegyék a termelők a vetőmagot a beadott cseretermények ellenében. Vasárnap a megyében tavaszbuza cserenapot tartanak és erre a napra alaposan készüljenek fel a tanácsok, a terményforgalmi vállalatok telepek dolgozói, hogy a vetőmag mindenkihez eljusson, akinek arra szüksége van.

A tavaszbuza szállítása folyamatosan van, igen sok községben már kicseréltek a tavaszbuzákat. Biharkeresztesen az egyik szállítmány érkezése után már órák alatt elkapkodták a vetőmagot. Görbölházián száz mázsa csereterményt előre beadtak az egyénileg dolgozó parasztnak, hogy a szállítmányt azonnal mérni tudják és ne teljen a drága idő, a csereterményt átvételével. Ez a legjobb módszer, mert így elkerülhető a torlódás, a beadott cseretermény alapján készült lista szerint a vetőmagszállítmányt azonnal mérik fel a jelen kezűknek.

Egyeken már rosszul szervezik a vetőmagcserét, mert 100 mázsa

tavaszbuza érkezett a községbe, de egy nap alatt csak 3 mázsa vittek el a termelők. Az egyéki tanácselnök, aki személyében teljesül a vetéstervezés teljesítéséről, jobban irányítsa az akciókat. Ne várják a sült galambot, hanem mozgósítsa a mezőgazdasági és begyűjtési állandó bizottságot, hogy a vetéshez még szükséges tavaszbuza minél előbb a termelőkhöz kerüljön.

Hívják fel a tavaszbuza cseréje a figyelmet mindenütt idejében és ne csak akkor mozgósítsanak, amikor már megérkezett a vetőmag. Tűrhete len az a hanyagság, amikor a Terményforgalmi Vállalat megbízottai tetek jelentést: Monostorpályiban az egyénileg dolgozó parasztság nagyrésze nem is tudott arról, hogy tavaszbuzákat lehet cserélni és a cseréket milyen feltételek vannak.

A termelősövetkezetek gyorsan kapcsolódjanak a vetőmagcserébe. Debrecen területéről már több mint 170 mázsa, Váscsatorlóról 100 mázsa, Katabáról 187 mázsa csereterményt adták már be tavaszbuzáért.

Szovjet segítség Irán földrengés sújtotta lakosságának

I. V. Szadcsikov, a Szovjetunió iráni nagykövete a szovjet Vörös kereszt és Vörös Félhold Társaság nevében 500.000 rialt nyújtotta át Fatemi iráni külügyminiszternek, az Iráni Vörös Oroszlán és Nap Egyesület részére, a földrengés

sújtotta lakosság megsegítésének céljaira.

Fatemi felkérte a szovjet nagykövetet, tolmácsolja a szovjet kormányának az iráni kormány hálás köszönetét a segítségért.

A fűrészelt fa birodalmában

Ahogy a Hamán Kató utca végére érünk, már messziről látszik az egymásra fektetett, simára gyalt fenyőfűrészek sokasága. Az enyhén avaszi szellő messzire elviszi friss illatát, de vele együtt a debreceni Fűrész- és Fáanyag Nagykereskedelmi Vállalat dolgozóinak vidám nótáját is. Gondosan pakolják a szép sárga deszkákat egymásra. Vigyáznak pakolás közben, nehogy egy is megsérüljön. Tudják, hogy minden darab ép deszka, amit valahol rakva továbbítanak, az ötéves tervünkben előirányozott építkezések gyors végrehajtását segíti elő.

Ki lesz az első?

Naponta nem egy vagon deszkával kell a dolgozóknak „megbirkóznunk”, míg kirakják, vagy berakják. Egymás után érkeznek a faanyagok a Szovjetunióból és Romániából. A megérkezés után a telep diszpozíció útján továbbítja az ország területén lévő építkezésekhez a deszkát, a szőlőterületi helyi bútorgyárak is innen megy a nyersanyag. A telep dolgozói és vezetői ügyekeznek jól megfelelni feladatuknak. Takács István sztahanovista brigád munkájára a jó minőségű és mennyiségű munka a jellemző. Minden megtesznek, hogy segítsék minél kevesebb legyen. Tudják azt, hogy a selejt milyen kárt okoz népgazdaságunknak. Varga József brigádjára sem utolsó a telep. A brigád januári tervét 185 százalékkal teljesítette. Az eddigi eredményük alapján komolyan „veszélyeztetik” a Takács István brigád elsőbbségét. Az igaz, hogy a Takács brigád látja ki a telep mind a nyolc brigádját április 4. tisztelteltére versenyre, de nem biztos, hogy első is maradnak. A most folyó verseny majd megmutatja, hogy a Takács és a Varga brigád közül ki kerül az élre.

Több ötletet a verseny agitációjánál

Igen fontos a verseny állandó értékelése, a legjobbak népszerűsítése. Ez még kissé hiányos. A versenyháján például csak a brigád február 1-től 30-ig meg-

mozgatott faanyag mennyiségét tüntetik fel, az elért százalékokat már nem. Szükséges, hogy az üzemi bizottság gyorsan változtasson ezen. Változtasson olyan formában, hogy udalósítsa a telep valamennyi dolgozójával napoként és dekadonként, hogy ki, milyen eredményt ért el. A jelenlegi verseny értékelésében még nem vől átlátható jellegű. A fajtáság sem tölti be a vállalatnál hivatalos. A táblákon háromhónapos cikkek porosodnak. Pedig helyes lenne, ha felkasznádnak a telepen az agitációnak ezt a fontos fejezetét is. Értékelnek az eredményeket, hiányszámokat s a legjobb dolgozókat fényképekkel a dícsőségi táblán népszerűsítik.

A még jobb eredmények érdekében

A szakoktatás munkájában is van még javítanivaló. Az oktatásban ugyanis főleg csak a szellemi munkát végző dolgozók vesznek részt. A fizikai dolgozók az előadásokat csak kis létszámban látogatják. Pedig a faanyagokkal foglalkoznak és fontos volna, hogy megtanulják és elsajátítsák az osztályozást, a faanyagok különböző formáit.

Erre a debreceni Fűrész- és Fáanyag Nagykereskedelmi Vállalatnál adva van minden lehetőség. A vállalat eddigi fejlődése biztosítja arra, hogy a hibákat kijavítsa és a jövőben még szebb, még kiemelkedőbb eredményeket érnek el.

Válassz a Néplapban megjelent cikkre

Varga Erzsébet úttörő pajtás 21-én megjelent híralatára válaszoljuk: „A Rákosi-telepen öt hét óta magasfeszültségű villamoshálózat javítása és átépítése folyik. Ennek következtében a nappali vezetékesrádió műsor-szórásában kihagyások vannak. A tisztítási áramszolgáltató vállalat munkájának elvégzése után a vezetékes rádió műsor-szórása az eddigi jó és tökéletes formában fog történni.

Postaigazgatóság vezetékes rádió csoportja.

Párt és pártépítés

S. TÓTH SÁNDOR PÁRTCSOPORTBIZALMI

S. Tóth Sándor elvtárs az Orvosi Műszergyár pártbizottságának egyik pártcsoporthatározója. Tóth elvtárs igen lelkiismeretesen látja el ezt a fontos feladatát. Hiszen nem kevesekkel bízza meg a párt, mint a párttagok és tagjelöltek nevelésével. Ő a feladást a csoportjában lévő elvtársak fejlődéséért, így politikai, min: szakmai terv. A pártbizalmi munkát meg kell erősíteni a pártcsoporthatározó a termelési frontján való éjszakra, példamutatóra, aktívizálni a pártcsoporthatározó a termelési állandó emelésére.

E feladatok megvalósítása áll S. Tóth Sándor elvtárs előtt. Munkájában különös gondot fordított a csoportjában lévő Bánki Lajosnál tagjelöltek nevelésére. Bánki elvtársú ezelőtt öt hónappal a termelőmunkában csak 80—100 százalékos teljesítményt ért el. Minőségi munkája sem volt jobb az átlag 70 százaléknál. Bánki elvtárs ezt igen elkeserítette és sokszor sírva is fakadt, ha nehezebb vagy gondosabb munkát igényelt beosztást kapott. Tóth elvtárs állandóan figyelemmel kísérte munkáját, és látta, hogy milyen problémákkal küszködött Bánki elvtársú. Ezért Tóth elvtárs, mint pártcsoporthatározó személyesen foglalkozott Bánki elvtársúval, segítette a munkájában felmerülő problémák megoldásában, biztatta, bátorította. A csiszoló üzemen rész művezetőjével Bán Mihály elvtársal megbeszélte Tóth elvtárs, hogy minden műszaki feladatot biztosítsanak Bánki elvtársúknak. Ez meg is történt, melynek az lett az eredménye, hogy Bánki elvtársú teljesítménye napról napra emelkedett. Látta, hogy nincs egyedül, fordulhat vele, segíti munkájában és megnézi az örbizalma annyira, hogy december 21-re, Sztálin elvtárs születésnapjára már vállalt: is mert tenni: elérni a 100 százalékos teljesítést. 95 százalékos minőségi munkát vállalt. Ezt a válladást Bánki elvtársú becsülettel teljesítette, sőt túl is teljesítette. 118 százalékos ért el, 95 százalékos minőségi munka mellett. Ez az eredmény még jobban növelte munkakedvét, lelkesedését. Fokozta a munkalelkesedését Tóth elvtárs őt kapott dícsőreit, további jó munkára bátorító szavak.

Tóth elvtárs nem elégedett meg ezzel az eredménnyel. Pártmunkával is megbízta Bánki elvtársú. A csiszoló részben nem volt sajtóbeszámoló. Ezért Tóth elvtárs azt a feladatot adta Bánki elvtársúknak hogy készüljön fel egy sajtóbeszámolóra. Azonban ennek a feladatra a megcélzásban nem hagyta egyedül. Segített neki. Megjelle azokat a fontosabb cikkeket, amelyekkel beszámolóiban foglalkoznia kellett. Igaz, hogy az első nehezen, akadozva sikerült, de megtartotta. Tóth elvtárs ismét egy újabb sajtóbeszámoló megíratásával bíz a meg. Ez már jobban sikerült és a következő sajtóbeszámoló megíratását már önként vállalta, sőt kérte, hogy ő tart-

hassa meg. Azóta rendszeresen foglalkoznak a csiszoló műhely dolgozói a párttagokkal.

Bánki elvtársú, mint tagjelölt azonban, nem várt minden segítséget a pártcsoporthatározótól. Tudta, hogy mint tagjelöltnek már kötelessége is vannak a párttal szemben és ezeknek eleget kell tennie, ha párttag akar lenni. Azért kapcsolódott be a párttagok közé is, hogy még tisztábban lássa pártunk célját, politikailag képezze magát. Tóth elvtárs figyelme erre is kiterjedt. Rendszeresen érdeklődött a propagandistáktól, Kozma Zoltánnál elvtársúktól. Bánki elvtársú politikai fejlődése felől, aki elmondotta neki, hogy a szemérem a legakivábbak közé tartozik. Ahogyan fejlődött Bánki elvtársú, úgy nőtt az önbizalma, a termelésben elért eredménye. A legutóbbi fizetésekor is 1200 forintot kapott. Örömmel mondotta Tóth elvtársnak: — Sanyi bátyám, 1200 forintot kerestem. Soha nem kerestem ennyit! és mostantól kezdve 15 forint tagsági díjat fogok fizetni.

S. Tóth Sándor elvtárs pártcsoporthatározó lelkiismeretes munkáját betetőzte a legutóbbi taggyűlés, amelyen Bánki elvtársú a párttagság felvételét pártunk tagjai sorába.

A pártcsoporthatározó és a pártbizalmi azonban csak akkor végzi el jól a feladatát, ha munkájában nemcsak befelé fordul, hanem állandóan arra törekedik, hogy elméllyen, szorosabban fűzze kapcsolatát a párttagokkal. Tóth elvtárs ennek a követelménynek is eleget tett. Ugyanilyen rádszerrel nevelte Kovács Julianna tagot is, mint Bánki elvtársú. Kovács Julianna az ősz folyamán még idegenkedett a munkaversenyről. Nem is ért el jobb eredményt a 60—70 százaléknál. S. Tóth elvtárs vele is rendszeresen foglalkozott. Megmagyarázta neki a munkaverseny jelentőségét, célját és szerepét a szocializmus építésében. Valóban Kovács Julianna megpróbált úgy dolgozni, ahogy azt Tóth elvtársú hálalta. A legjobban ő lepődött meg, amikor a jó teljesítménye eredményeként fizetése is megnőtt.

A csiszoló műhelyben a fogfogó részleg volt az, amely a tervek teljesítésében mindig lemaradt. Itt három ember dolgozott két műszakban, mégsem tudtak megcsiszolni 390 fogfogót. Tóth elvtárs összeült Bán Mihály elvtársal, az üzemi művezetőjével és a tervek felbontották egészen a munkapályáig. Ennek alapján a három ember és két műszak helyett két ember végezte ez a munkát és egy műszakban: Tréki István és Bacsó Magda. Ennek az eredménye sem maradt el. Novemberben 1200 fogót csiszoltak meg — igaz, 20 túlórával, decemberben már 1890-et csak 10 túlórával és január hónapban 2400 darab fogót egyetlen túlóra nélkül. A december 21-i ünnepeken a vezetőség jó munkáért meg is dícsőtte a csiszoló műhely dolgozóit és Tóth, valamint Bán elvtársat 100—100 forint jutalomban is részesítette.

